

जजान । सा न आगन्वर्चसा संविदाना” इति । नगरे जात-
स्तत्रैव वर्त्तमानो ‘हस्ती’, अरण्ये जातस्तत्रैव वर्त्तमानो ‘द्वीपी’,
इत्यवान्तरभेदः । द्वीपी मृगान्तरं वा । हस्त्यादिषु च ‘या’,
‘त्विषिः’ दीर्घत्वमहत्त्वलक्षणा, तदभिमानिनी ‘या’, ‘देवी’, ‘सा
न इत्यादि पूर्ववत् ॥

अथ चतुर्थीमाह । “रथे अक्षेषु वृषभस्य वाजे । वाते
पर्जन्ये वरुणस्य शुभ्रे । इन्द्रं या देवी सुभगा जजान । सा
न आगन्वर्चसा संविदाना” इति । ‘वाजः’ वेगः, ‘शुभ्रः’ बलम्,
‘रथादिषु’ ‘वातादिषु’ या त्विषिः स्वकार्यक्षमलक्षणा तद-
भिमानिनी ‘या देवी’, सा, इत्यादि पूर्ववत् ॥

कल्पः । ‘राडसीत्येतैः प्रतिमन्त्रं मन्यान् कल्पयन्त्याज्यं मन्यं
ब्राह्मणः, पाथोमन्यं राजन्यो दधिमन्यं वैश्य उदमन्यं शूद्रः’
इति । तान्मन्त्रानाह । “राडसि विराडसि । सम्राडसि स्वरा-
डसि” इति ॥ हे आज्यमन्य त्वं ‘राडसि’ राजमानोऽसि,
विविधं राजत इति ‘विराट्’, सम्यग्राजत इति ‘सम्राट्’,
स्वातन्त्र्येण राजत इति ‘स्वराट्’ ॥

कल्पः । ‘इन्द्राय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्तं श्रीणामीति ब्रा-
ह्मणः’, सक्तुभिराज्यं श्रीत्वा तेजोऽसि इत्यभिमन्त्र्य एतत्ते
प्रयच्छामीति यजमानाय प्रयच्छति, तेजस्वदस्तु मे मुखमिति
प्रतिगृह्य भक्षयति एवमितरेषामुत्तरोत्तरश्रयणोऽभिमन्त्रणः,
प्रदानो भक्षणश्च यथा लिङ्गम् इति । तत्र श्रयणमन्त्राणां
पाठस्तु । “इन्द्राय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्तं श्रीणामि । इन्द्राय